Peste o clipă apăru tot capul și atunci Alice puse lebăda
s și începu să-i povestească pisicii cum merge jocul, bucuroasă
ă are cine s-o asculte. Probabil că pisica găsea că se vede destul
în ea, căci nu mai apăru nimic.

– Cred că nu joacă cinstit — începu Alice să se plîngă — și
ți se ceartă atît de îngrozitor, încît nici nu-ți mai auzi glasul.
goi se pare că nu există nici un fel de reguli, sau dacă există,
meni nu se ține de ele; și nici nu-ți poți închipui cît te zăpă-
ști din pricină că toate lucrurile sînt vii, ca de pildă arcurile;
mai cînd trebuie să trimiți mingea pe sub ele, soldații din
re sînt făcute se plimbă la celălalt capăt al terenului... Eram
ta-gata să lovesc ariciul reginei, dar prostul de el a șters-o
nd a dat cu ochii de al meu!

– Cum îți place regina? întrebă pisica aproape în șoaptă.

– Nu-mi place de loc — răspunse Alice — e atît de gro-
r de...

În acel moment fetița băgă de seamă că regina se apropiase
e ei și asculta ce spune, de aceea urmă:

– ... sigur că va cîștiga, nici nu mai face să continui jocul.

Regina zîmbi și trecu mai departe.

– Cu cine vorbești? întrebă regele, apropiindu-se de Alice
i privind foarte curios capul pisicii.

– Cu o prietenă de-a mea ...o pisică de Cheshire, răspunse
lice. Dă-mi voie să ți-o recomand.

– Nu-mi place de loc mutra ei — făcu regele — totuși, dacă
rea, îi îngădui să-mi sărute mîna.

– Nu vreau! spuse pisica.

– Nu fii obraznică — strigă regele — și nu te uita așa la
ine!